Broj: S1 3 U 035123 20 U
Sarajevo, 08.11.2021.godine

12.11.21
US-03 13-1 137 20

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić I Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Prehrambena industrija „Gradska pekara" d.o.o. Jablanca, ul. Stara Kasarna br. 88, kojeg zastupa Halil Gagula, advokat iz Konjica, ul. Kolonija br. 8A, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-593-10/20 od 26.03.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ul. Vukovarska br. 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 08.11.2021. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o poništenju postupka javne nabavke broj: 01-1609/18 od 16.04.2018. godine, ugovornog organa JU „Studentski centar" Sarajevo, u postupku javne nabavke pekarskih proizvoda. Odbijen je i zahtjev žalioca za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM, kao i zahtjev za naknadu troškova sastava podneska po punomoćniku u iznosu od 930,00 KM.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja pokrenuo upravni spor, iz razloga propisanih odredbom člana 11. st. 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima BiH. Tužbom ukazuje da u konkretnom slučaju tenderski dokument nije sačinjen u skladu sa zakonom, pa samim time tužitelj nije mogao dostaviti ponudu u skladu sa uslovima iz tenderskog dokumenta. Tako je nezakonito tražiti od ponuđača da dostave HACCP/ISSO certifikat, već je dužan prihvatiti i druge dokaze o ekvivalentnim mjerama kvaliteta, sve u skladu sa članom 48. stav 4. Zakona o javnim nabavkama. Dalje ističe da je žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o poništenju postupka javne nabavke blagovremena, jer ju je tužitelj predao posljednji dan kada je isticao rok, a to je 30.04.2018. godine, putem pošte. Navedena odluka je također nezakonita, obzirom da ne stoji razlog za poništenje postupka, a to je da ni jedna ponuda nije

prihvatljiva i sadrži sve što je propisano u odredbi člana 58. Zakona. To što tužitelj nije dostavio certfikate, ne može biti razlog za odbačaj ponude u smislu odredbi člana 68. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH. Ovo iz razloga, jer je ponuda tužitelja prihvatljiva u svemu, a ponuda može biti odbačena samo iz razloga ako nisu dostavljeni dokumenti propisani u odredbama člana 45. do 51. Zakona o javnim nabavkama BiH. Tužitelj i dalje smatra da ugovorni organ nije detaljno precizirao u tenderskoj dokumentaciji koji su to certifikati koji se traže, odosno nije precizno definisao uslove iz Zakona o javnim nabavkama BiH, što je bio dužan u skladu sa odredbom 44. stav 2. i 3. Zakona. Tužitelj smatra da je zahtjev za dostavu HACCP certifikata prekomjeran, te detaljno obrazlaže praksu drugih sudova regiona, koji se osnose na konkretnu situaciju. U skladu sa Zakonom o javnim nabavkama BiH, obzirom da je u tački 12.3. tendera naveo da su ponuđači dužni dostaviti certifikat HACCAP ili ISSO kao dokaz tehničke i profesionalne sposobnosti, a to navedeni certifikati nisu. Tužilac smatra da ugovorni organ nije mogao zahtijevati ovaj certifikat, obzirom da ni ugovorni organ ne primijenjuje ovaj certifikat, jer je u tom slučaju morao priložiti dokaze u tenderskom dokumentu. Znači, ugovorni organ ne smije obavezivati ponuđače da moraju imati implementiran HACCP sistem. U tužbi ističe i da se tuženi neosnovano poziva na presudu suda BiH broj: S 1 3 U 028472 18 U od 30.10.2019. godine, kojom je tužba tužitelja, koja se odnosila na predmetnu tendersku dokumentaciju, odbijena kao neosnovana, jer treba imati u vidu da je svaka presuda podložna preispitivanju. Dakle, tužitelj tvrdi da tenderski dokument nije u skladu sa Zakonom i to sa članom 44. Zakona o javnim nabavkama BiH. Zbog navedenog je tužitelju pričinjena šteta, jer je očigledno pogrešna odluka ugovornog organa, a pogrešno je i obrazloženje pobijanog rješenja, kojim se prihvata odluka ugovornog organa. Slijedom navedenog, predlaže da sud njegovu tužbu uvaži, poništi naknadno doneseno osporeno rješenje i predmet vrati na ponovno odlučivanje, te obaveže nadležni organ da utvrdi troškove upravnog spora, kao i naknadu štete u vidu izmakle dobiti u iznosu od 44.346,75 KM, sa zateznom kamatom, počev od dana 29.04.2020.godine.

U odgovoru na tužbu, tužena je osporila navode tužbe u cijelosti i predložila da se tužba odbije kao neosnovana. Zainteresirana lica, uredno obaviješteni nisu dostavili svoje izjašnjenje.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Iz podataka spisa predmeta konkretne upravne stvari, proizilazi da je tužitelj prvobitno kod ovog Suda podnio tužbu zbog ćutanja uprave, jer tuženi organ nije donio odluku po njegovo žalbi, izjavljenoj protiv Odluke ugovornog organa broj: 01-1609/18 od 16.04.2018. godine. Nakon što je ovaj Sud pozvao tuženog da se izjasni o razlozima ćutanja uprave i da li je u međuvremenu donesen konačni akt, tuženi je obavijestio Sud da je donio rješenje po žalbi broj: JN2-03-07-1-593-10/20 od 26.03.2020. godine. Tužitelj je, nakon poziva od strane Suda da se izjasni da li je zadovoljan novim aktom, odnosno da li proširuje tužbeni zahtjev za novi akt, naveo da ostaje kod tužbe i da osporava naknadno doneseno rješenje. Konačnim predmetnim rješenjem, odbijena kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o poništenju postupka broj: 01-1609/18 od 16.04.2018. godine, ugovornog organa „Studentski centar" Sarajevo, u postupku javne nabavke pekarskih proizvoda. Odbijen je i zahtjev tužioca za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

pokretnje žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM, kao i zahtjev za naknadu troškova za sastav podneska po punomoćniku u iznosu od 930,00 KM. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je ocijenio da je nakon što je odbijena žalba tužitelja, izjavljena na tendersku dokumentaciju u konkretnom postupku javne nabavke, ugovorni organ nastavio sa postupkom nabavke i donio Odluku o poništenju postupka, na koju je tužitelj ponovo izjavio žalbu, ponavljajući iste razloge, kao i u prethodnoj žalbi, izjavljenoj na tenderski dokument. Tužitelj je u svojoj žalbi ponovo isticao da ugovorni organ u tenderskom dokumentu nije mogao zahtijevati da ponuđači dostave certifikat HACCP/ISSO, jer taj certifikat nema karakter potvrde kojima bi se moglo potvrditi da ponuđač ispunjava određene standarde kvaliteta. Tuženi je ovaj žalbeni navod ocijenio neosnovanim, iz istih razloga kao i u prethodno donesenom rješenju, koje je bilo predmet preispitivanja pred Sudom u predmetu broj: S 1 3 U 0 028472 18 U, odnosno, cijenivši da je navedeni uslov postavljen u skladu sa članom 48. stav 6. Zakona o javnim nabavkama BiH. Osim toga, tuženi je postupao i u skladu sa uputama iznesenim u presudi ovog Suda broj: S 1 3 U 029108 18 U, kojoj je Sud zauzeo stav da ponuda ponuđača Sprind d.d. Rajlovac Sarajevo nije bila ispravno numerisana. Zbog toga je pravilna i zakonita Odluka ugovornog organa o poništenju postupka konkretne javne nabavke. U konačnici, u skladu sa razlozima datim u obrazloženju pobijanog rješenja, opravdano je bilo zahtijevati dostavljanje certifikata, jer oni predstavljaju bezbijednost hrane, a s tim u vezi, tužitelj nije dostavio ni jedan drugi certifikat ni dokaz da je proizvod koji nudi ispravan. Zbog toga, pozivajući se na obrazloženje presude Suda BiH, donesena je odluka kao u dispozitivu pobijanog rješenja u skladu sa članom 104. i 111. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rejšenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon predhodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa odredbama člana 101. Zakona o javnim nabavkama BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), *(rokovi za ulaganje žalbe ugovornom organu) stav 1. tačka b),* propisano je da se žalba može uložiti najkasnije 10 dana od dana preuzimanja tenderske dokumentacije. Žalitelj koji je propustio uložiti žalbu prema odredbama st. od 1. do 5. ovoga člana, gubi pravo tražiti ispitivanje zakonitosti po istoj osnovi u kasnijoj fazi postupka (stav 6. citirane zakonske odredbe). Pravilnim tumačenjem navedene zakonske odredbe, ovo vijeće cijeni da je u konkretnom predmetnom slučaju i ovaj Sud već jednom raspravljao o istim tužbenim navodima usmjerenim prema tenderskom dokumentu. Dakle, tužitelj i nakon okončanog postupka, Odlukom o poništenju postupka javne nabavke broj: 01-1609/18 od 16.04.2018. godine, ponovo prigovara na tenderski dokument broj: 01-224/18 od 2.2.2018. godine, u kojem je ugovorni organ JU Studentski centar Sarajevo u postupku nabavke pekarskih proizvoda, na strani 7, tačka 12.3. *(dokazivanja tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača),* između ostalog, propisao da ponuđači u smislu odredbe člana 49. Zakona, trebaju dostaviti dokaz Haccp ili Isso certfikat za proizvodnju pekarskih proizvoda.

Ovo vijeće napominje je o tome već jednom raspravljalo i cijeneći odredbe tenderskog dokumenta, svoj stav iznijelo u presudi broj: S 1 3 U 0 028472 18 U od 30.10.2019. godine. U navedenoj presudi, vijeće je, između ostalog, ocijenilo da ugovorni organ može, zavisno od vrste, količine, obima ili namjene predmeta nabavke, zahtijevati dokaze koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost.

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

Stoga nije osnovan ni prigovor da ugovorni organ nije mogao zahtijevati certifikate u skladu sa Zakonom o hrani i Pravilnikom o pekarskim proizvodima, obzirom da je Zakon o javnim nabavkama BiH kao lex specialis propis, propisao koje sve uslove ugovorni organ može zahtijevati u tenderskom dokumentu u svrhu i za predmet određene nabavke.

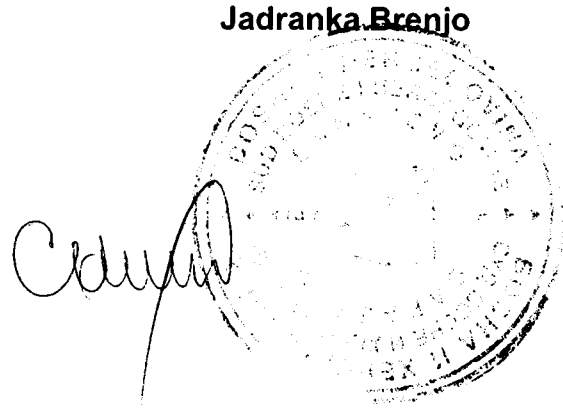
Također i po ocjeni ovoga vijeća, tužitelj nije dokazao da Odluka o poništenju postupka javne nabavke, koju je u konačnici donio ugovorni organ, nije zakonita, odnosno da je u istoj pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje. U skladu sa članom 102. stav 1. *(Odjeljak C. pravna zaštita pred URŽ-om) (Dokazivanje u postupku povodom žalbe),* stranke u postupku dužne su iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Dakle, u postupku pravne zaštite, žalitelj je dužan dokazati ili barem učiniti vjerojatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa za podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebao znati.

U konačnici, nije osnovan, jer nije dokazan ni prigovor tužioca da osporeno rješenje ne sadrži valjano orbazloženje u smislu člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BIH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), obzirom da rješenje sadrži obrazloženje odlučnih činjenica i utvrđeno činjenično stanje, na osnovu kojeg je donesena konačna odluka, a tuženi je u skladu sa odredbom člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH odgovorio na sve navode iz žalbe tužioca.

Na osnovu naprijed navedenih razloga, ovaj Sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321